Over vrijheid

Amsterdam, 5 september 2021

Deze zondag doet haar naam eer aan. De zon schijnt uitbundig en de stad ligt er gemoedelijk bij.

Tienduizenden demonstranten wandelen de Rozengracht op.
Gewapend met gele paraplu's, vlaggen, stemgeluid en spandoeken pleiten zij voor vrijheid.
Begeleid door agenten te voet en te paard uiten ze hun ongenoegen over de meedogenloze dictatuur waaronder ze gebukt gaan.

Sommigen dragen gele sterren als verwijzing naar voorbije tijden. Tijden die zij terugzien komen door de vondst van een vaccin.
Anderen eisen dat de sado-pedofiele elite gestopt wordt. Daar is wel iets voor te zeggen natuurlijk. Al is de ruimte op een spandoek beperkt, een kleine verwijzing naar de samenhang met Covid-19 was handig geweest. Nu raakt her en der een toeschouwer de kluts kwijt.
Sommige borden laten zien dat een stoomcursus *Vrijheid voor Beginners* geen kwaad zou kunnen. 'Mijn leven, mijn lichaam, mijn keuze, mijn vrijheid', laat een wat eendimensionale visie op het begrip zien.
Het spreekt voor zich dat her en der de vlag van Forumlandaanhangers wappert. Het toekomstige land waar alles goed is en ziektes niet bestaan.
Dat er ook iemand met een Trumpvlag meeloopt, is wat wonderlijk gezien het gegeven dat de man heeft opgeroepen om je te laten vaccineren.

Net zo zonderling als die gele sterren is het merkwaardige fenomeen dat het blijkbaar cachet geeft aan demonstraties als er een groepje mannen verkleed als militair vooroploopt. Loop je te hoop tegen de dictatuur, marcheer je achter het symbool daarvan.
Dat de media de schuld van alles zijn, is geen verrassing. Ook sommige politici zijn niet populair, ook al niet opzienbarend.

Dat we in een land wonen waar je naar hartenlust mag demonstreren tegen tirannie is een groot goed, bedenk ik als ik naar huis ga.
In het zijstraatje holt de kat van de buren me vrolijk tegemoet.
Als ik het beestje groet, rolt ie op zijn rug.